

Het Fundament van Bijbelse Gemeenschap

Matt Costella, <http://www.feasite.org/node/1908>, 21-1-2015

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling door M.V.

Wat precies zou de basis moeten zijn voor eenheid en gemeenschap met God en andere gelovigen, voor allen die zich christen noemen? De apostel Johannes schrijft:

“Wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u, opdat ook u gemeenschap [Gr. *koinonia*] met ons hebt” (1 Johannes 1:3).

Het is duidelijk dat eenheid en gemeenschap gebaseerd zijn op gezonde leer. De apostelen konden enkel genieten van echte, bijbelse gemeenschap met anderen in het lichaam van Christus indien de leden van Christus' lichaam hun door God gegeven woorden aannamen en geloofden. Het woord *gemeenschap* (Gr. *koinonia*), in bijbelse zin, betekent “gezamenlijk partnerschap” of het “echt delen van iets gemeenschappelijks tussen twee of meer enkelingen”.

De emulgator die gelovigen samenbindt in gemeenschap of de bediening is niet enkel geloof in de persoon en het werk van Jezus Christus (redding) maar ook de daaropvolgende acceptatie van gezonde leer en gehoorzaamheid aan het Woord van God. De apostel Paulus verklaarde altijd weer opnieuw dat hij zijn woorden, zijn leer, ontving van God Zelf, en dat het daarom diende geaccepteerd en geloofd te worden door allen die belijden gelovigen in Christus te zijn.

De acceptatie of afwijzing van Gods Woord (doctrine) diende als een maatstok voor eenheid of afscheiding. Zie, bijvoorbeeld 1 Thessalonicenzen 2:13 en 4:1-2:

“Daarom danken ook wij God zonder ophouden dat u, toen u van ons het gepredikte Woord van God hebt ontvangen, het ook aangenomen hebt, **niet als een mensenwoord, maar (zoals het werkelijk is) als Gods Woord**, dat ook werkzaam is in u die gelooft” (1 Thessalonicenzen 2:13).

“Verder, broeders, vragen wij u en roepen wij u er in de Heere Jezus toe op, dat u, **zoals u van ons ontvangen hebt hoe u moet wandelen en God behagen**, daarin nog meer overvloedig wordt. Want u weet welke bevelen wij u gegeven hebben **op gezag van de Heere Jezus**” (1 Thessalonicenzen 4:1-2).

De gelovigen te Thessalonika ontvingen de woorden van Paulus voor wat ze werkelijk waren: de echte woorden van God. Deze woorden bevatten de leer die noodzakelijk is om te weten “hoe u moet wandelen en God behagen”. Gelovigen moesten zich afscheiden van hen die nalaten de leer van God te gehoorzamen zoals uitgesproken door de apostel Paulus:

“En wij bevelen u, broeders, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat u **afstand neemt van iedere broeder die ongeregeld wandelt en niet naar de overlevering die hij van ons ontvangen heeft ... Als iemand niet gehoorzaam is aan ons woord door middel van deze brief, maak hem als zodanig bekend en laat u niet met hem in**, opdat hij tot inkeer komt” (2 Thessalonicenzen 3:6, 14).

Dit betekent ook een afwijzing tot identificatie met errante kerkelijke gemeenschappen en bedieningsinspanningen.

Vandaag zijn er binnen de belijdende kerk velen die zich niet realiseren dat gezonde leer – de leer van God Zelf zoals opgetekend in het Nieuwe Testament – het *enige* fundament is voor *ware, bijbelse* eenheid. Vele pastors en kerkleiders verenigen zich voor eenheid ten koste van gezonde leer – een praktijk die geheel vreemd is aan het Woord van God en, in werkelijkheid, een praktijk die verboden wordt door de Schrift.

Leidende evangelicals en charismaten smeden eenheid met “allen die zeggen dat zij van Jezus houden” of met “allen die Jezus ‘Heer’ noemen” – ongeacht wat hun denominaties of affiliaties leren. De roep wordt wijd en zijd gehoord – “vergeet uw leerstellige verschillen. Vind gemeenschappelijke grond en werk samen voor eenheid om een verenigd getuigenis te vormen voor de wereld”. Maar Gods Woord onthult dat eenheid onder gelovigen enkel gebaseerd is op *gezonde leer*.

De apostel Johannes zegt dat hij en de andere apostelen “verkondigden” (verbaal of geschreven) wat zij gezien en gehoord hadden van God Zelf “opdat ook u gemeenschap met ons [= de apostelen] hebt” (1 Johannes 1:3). Met andere woorden, gemeenschap en eenheid zijn gebaseerd op het geloof in de acceptatie van en gehoorzaamheid aan het Woord van God zoals verkondigd door de schrijvers van de Schrift.

Gevoelens, emoties of ervaringen dienden en dienen niet als de verenigende factor voor gemeenschap. Bijbelse gemeenschap, zoals getoond in Johannes’ eerste brief, en de rest van de Schrift, is het delen in gemeenschappelijke waarheid en correcte leer, zoals gevonden in het Woord van God. Ware gemeenschap moet beginnen met overeenstemming over de leer van de apostelen. Wat een zegen is het om ware, bijbelse gemeenschap te hebben met anderen!

Eerder verscheen:

- De Waarheid opdelen in essentiële en niet-essentiële zaken?: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/essentieleDoctrines.pdf>
- In essentiële zaken eenheid?: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/essentieleDoctrines2.pdf>
- Een beperkte boodschap of een beperkte gemeenschap: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/essentieleDoctrines3.pdf>

Lees ook:

De Schrift eist een strikt bijbelse positie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/striktBijbels.pdf>

De Bijbelse leer van Afscheiding: <http://www.verhoevenmarc.be/afzondering.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm